

Концепція храму Софії Премудрості Божої -- це оригінальна спроба по-богословськи поєднати архітектурні особливості інтер'єру - октагон - із софійною динамікою стінописів вівтаря та храму вірних.

Софійність стінописів храму розгортається від персоніфікованої Софії Премудрості Божої книг Старого Завіту, зображеної у вівтарі, до біблійно-сакраментального представлення історії спасіння людського роду та української церковної історії на **трьох ярусах храму вірних**:

1.Верхній ярус: **Софія як самоодкровення Пресвятої Трійці** -- Отця, Сина і Святого Духа -- представлена у форматі **Семидневу - сотворення світу**, що віддзеркалює Прип. 8:30 'я була при Ньому, як Він закладав підвалини землі'. Софія тут представлена христологічно. Мостом між Старим і Новим Завітом є центральне зображення Воскресіння-сходження в Ад, яке поєднує перший день сотворіння та сьомий день відпочинку.

2. Якщо октагон **Семидневу** представляє сходження Бога до людей, то середній ярус представляє нашу **участь у Божому житті через Святі Тайни**. Якщо Еммануїл -- це з нами Бог, то Софія -- це ми з Богом. Особливість середнього ярусу полягає у **динамічному поєднанні вертикалі та горизонталі, бо Свята Тайна Євхаристії октагону середнього ярусу співпадає із персоніфікованим зображенням Софії Премудрості Божої у вівтарній апсиді**. Софія закликає: «Ходіть, споживайте із хліба мого, та пийте з вина, що його я змішала!» (Прип 9, 5). Власне трапеzia власноруч приготовлена відтворює ідею перебування Софії із людьми через ділення та служіння. Це місток, який єднає старозавітню Софію із новозавітньою Євхаристією христологічно. Іконологічні зображення семи Святих Таїнств як заклик до участі в Божому житті будуть унікальною рисою храму Святої Софії.

3. Найнижчий ярус октаґону представлятиме історію спасіння українського народу від Київської Русі й до сьогодні. Святі і праведні - це ті, хто відгукнувся на поклик Бога до святості. Вони стають для нас прикладами для наслідування. Тут можна зображати або хронологічно, або тематично пари святих: Борис і Гліб, Володимир і Ольга, Кирило і Мефодій, Йосафат і Климент, Шептицький і Сліпий, Микола Конрад і Йосафата Гордашевська, і т. д. Якщо є потреба зобразити більшу кількість святих, блаженних і праведників, то їх можна зображати на другому плані середнього ярусу октаґону в сценах 7 Святих Тайн.

Вівтарне зображення Софії.

Софія Премудрість Божя зображена перед престолом із євхаристійними дарами на ньому. Цей образ натхнений прочитанням старозавітних текстів (Прип 1, 20-33; 8; 9, 1-6; Йов 28; Муд 7-9) та їх християнською інтрепретацією. У книзі Йова нас вразило наголошення біблійного автора на її приналежності до божественного світу. Саме тому з двох сторін від Софії зображені **янголи, які ми водночас персоніфікуємо із сімома чеснотами**. У Приповідках Премудрість змальована як та, яка співдіє із Богом при створенні світу, і яка також безупинно перебуває із людьми. Вона запрошує: «Ходіть, споживайте із хліба мого, та пийте з вина, що його я змішала!» (Прип 9, 5). Трапеза із власноруч приготовленими дарами вказує на її служіння людству. У книзі Мудрості Софія зображена як дух, який життєдайно наповнює світ, керує історією народів, відкриває волю Божу тим, хто шукає її.

За допомогою колористики ми хочемо показати Премудрість Божу як «вічного світла відблиск, безплямне дзеркало божого діяння і образ його доброти» (Муд 7, 26).

Над Софією зображені символи Пресвятої Трійці: у круглому вітражному вікні — символ Бога Отця, нижче — **сім стовпів з дарами Святого Духа** ('Премудість собі дім збудувала і витесала сім стовпів до нього' Прип 9:1), під ними — Хризма.

Під престолом зображені **дерево та Едемський сад** підкреслюють присутність Премудрості на початку творення світу, а також відображають біблійну думку, що Софія – «дерево життя для тих, хто слухає її слова і дотримується її законів» (Прип 3:18). **Дерево завершується розквітлим хрестом — символом Христової жертви.** У гілля дерева вплетені колоски і виноградні грона. Від престолу витікають чотири райські ріки (символ євангельської науки у Новому Завіті). Рослинність — це символ землі, створеної як Рай і як середовище спілкування людини з Богом. Тому людина повинна оберігати природу як дар Божий.